

Motion till riksdagen 2005/06:Sf267

av **Solveig Hellquist (fp)**

Asylsökande barns rättigheter

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anføres om asylsökande barn som är föremål för utredning eller insatser inom socialtjänsten.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anføres om socialtjänstens resurser vad gäller arbetet med asylsökande barn.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anføres om behovet av ett förenklat regelverk för att underlätta samverkan mellan kommunerna och Migrationsverket.

Motivering

Barn som har flytt till Sverige tillsammans med sina föräldrar är utsatta för mycket stora psykiska påfrestningar. Inte sällan har många barn därför kontakt med barnpsykiatri.

Det finns också många vittnesmål om föräldrar som har svåra psykiska besvär efter traumatiska upplevelser från hemlandet och som därför är inlagda på psykiatriska kliniker eller har kontakt med den psykiatriska öppenvården. Familjerna utsätts för ytterligare påfrestningar i Sverige genom långa handläggningstider och risken att utvisas utan att ha vare sig adress, försörjning, ordnad skolgång eller annat i hemlandet.

I dagens Sverige finns även asylbarn som aktualiserats hos socialtjänsten på grund av exempelvis misshandel eller försummelse. I vissa fall beror missförhållandena på föräldrarnas psykiska ohälsa och bristande omsorgsförmåga. Dessa barn är dubbelt utsatta och behöver samhällets stöd och skydd. Det är oacceptabelt att barn under pågående socialutredning ska kunna utvisas till en osäker tillvaro och i en situation då deras föräldrar begår övergrepp och inte kan ge barnen den omsorg de behöver. Föräldrarna måste först få kvalificerad hjälp och möjlighet att återta sin föräldraroll så att de kan ta hand om sina barn utan att de riskerar att fara illa.

Fel! Okänt namn på

På många orter upplever socialtjänsten att allt större resurser krävs för arbetet med asylbarn och deras familjer. De socialsekreterartjänster som tas i anspråk liksom tolkkostnader bekostas av kommunen – inte av Migrationsverket. I de fall socialtjänsten placerar barn utanför hemmet står Migrationsverket för kostnaderna. Vid andra insatser – t.ex. i de fall barn vistas dagligen/nästan dagligen i annat hem men sover hos föräldrarna – måste lokala avtal mellan Migrationsverket och socialtjänsten upprättas. Detta upplevs på vissa håll som mycket tungrott. Det innebär också att det ibland är Migrationsverket som har mandat att godkänna en insats som socialtjänsten bedömt som nödvändig för barnet. Det innebär även en ekonomisk osäkerhet för kommunen. Systemet bör därför förenklas och förtydligas.

Stockholm den 30 september 2005

Solveig Hellquist (fp)